

ISTORIA UNUI IMN

rubrică îngrijită de Patrick David-Izvernar

Charles Wesley a scris 8,989 imnuri (de trei ori mai multe versuri decât marele poet britanic William Wordsworth). Dr. Frank Baker a calculat că Wesley a scris în medie 10 versuri pe zi timp de 50 de ani. Astfel, în 53 de ani Charles a publicat, împreună cu John Wesley, 56 colecții de imnuri creștine.

Charles Wesley este mai bine cunoscut ca predicator al mulțimilor, la diferite ocazii s-a adresat și unor mulțimi de 10000 sau chiar 20000 de oameni. S-a lovit constant de mari opoziții, uneori chiar de grupuri de oameni care aruncau în el cu pietre. De fapt multe imnuri ale lui, erau însoțite de îndemnul "a se cânta tare/ cu efervescență".

Cărțile de cântări din secolul al optsprezecelea au fost scrise, de obicei, sub formă de colecții de texte. Prima carte de cântări pe note a fost publicată abia în 1831.

Modul de cântat în biserică era "alinieră", și anume: cel ce conducea cântarea, cânta primul vers iar adunarea repeta. Acest lucru se făcea deoarece atunci cărțile de cântări erau foarte scumpe, dar și pentru că mulți enoriași nu știau să citească.

Prima carte de imnuri a fraților Wesley nu a fost publicată în Anglia ci în America, în Charleston, Carolina de Sud, în 1737. De aceea, John Wesley a fost adus în fața unui complet de judecată și acuzat că a schimbat psalmii și a introdus compoziții neautorizate în biserică.

Peter Böhler, cel care i-a condus pe John și Charles Wesley la credință, a afirmat la un moment dat următoarele: "dacă aș avea o mie de limbi, L-aș lauda pe Domnul cu toate". Atunci Charles Wesley, a luat această simplă remarcă și a transformat-o în imnul "Mărire Ție, isuse" ale cărui versuri originale din limba engleză se traduc așa: " Mii de limbi să cânte / laudele Salvatorului meu/ Mărirea Domnului și Regelui meu/ Triumful harului Său".

(James Townsend: <http://www.christianitytoday.com/history/issues/issue-31/golden-age-of-hymns-did-you-know.html>)

Mărire Ție, Isuse – Cântările Evangheliei nr. 54

1. Mărire Ție, Isuse,
Acel ce-ai înviat!
Acel ce-ai înviat!
Al Tău popor mărire-Ți dă
/: Că l-ai răscumpărat! :/ x3

2. Soare frumos al dragostei,
Măreț ni Te ivești!
Măreț ni Te ivești!
Cel ce aduci ai vieții zori,
/: Acum să strălucești! :/ x3

3. Doamne, odată Te-om vedea
Pe tronul Tău regese!
Pe tronul Tău regese!
Și-n haine albe-Ți vom cânta
/: Cu corul cel cerese! :/ x3

SĂRBĂTORIȚII LUNII SEPTEMBRIE 2017 Dumnezeu să te binecuvânteze !

Popovici Iulian Dumitru – 7 octombrie
Țuțuian Rodica – 8 octombrie
Chilnicean Elena – 11 octombrie
Craiovan Maria Ileana – 13 octombrie
Raduț Viorica – 16 octombrie
Pavel Alexandru – 23 octombrie
Cîrpean Gheorghe – 26 octombrie
Văran Sabin – 27 octombrie

Ascultați Radio 9 FM pe 106,6 MHz sau
pe website-ul bisericii noastre

Tehoredactare:

Valentin David-Izvernar
Contact:
Telefon: 004-0255-542214
E-mail: maranata_mn@yahoo.com
**Urmăriți serviciile bisericii pe internet LIVE
la adresa:**
www.maranata1.ro
**sau pe adresa de Facebook a bisericii
noastre**

Anul IX, Nr.7– OCTOMBRIE 2017
GRATIS

Biserica Baptistă Maranata Moldova Nouă

*"Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele
dumnezeului său, noi vom umbla în Numele
Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci
de veci!"* - Mica 4:5

Buletin inFormativ

REFORMA PROTESTANTĂ - UN PUNCT DE REPER ÎN

ISTORIA BISERICII LUI CRISTOS - partea a 5-a

(Concluzii la adevăturile prezentate în teologia reformatorilor)

pastor Nelu Popescu

Realizările reformatorilor în domeniul teologiei și al închinării practice în Biserică au fost evaluate în toată perioada care a urmat. Adolf von Harnak, credea că „întreaga istorie a dogmei creștine a culminat cu teologia lui Luther. Luther a fost sfârșitul dogmei, în același fel în care Isus a fost sfârșitul Legii”. Cred totuși că este prea mult spus. Ceea ce este esențial însă, este faptul că reformatorii au formulat câteva afirmații categorice despre Dumnezeu ca Ființă Triunică, despre suveranitatea lui Dumnezeu în comunicarea Planului Său prin Scriptură și prin Domnul Isus, și despre suveranitatea Sa în mântuirea prin har și prin credință. În sensul acesta Luther spunea „, Omul trebuie să se delecteze cu afirmații categorice sau altfel nu este creștin”. Ca și acțiune în istorie, Reforma protestantă este acum în urma noastră cu 500 de ani. Noi putem să ne bucurăm de lupta reformatorilor însuflețiți și călăuziți de Duhul Sfânt, de învățătura lor scuturată și curățată de praful și de zgura care a acoperit o vreme adevărul biblic. Reformatorii ne-au adus din nou adevărul că „, îl putem găsi pe Dumnezeu doar acolo unde El vrea să ne caute pe noi” (Luther). Eforturile noastre fără harul Lui ar fi zadarnice sau ar sfârși în idolatrie. Reformatorii ne-au învățat iarăși ca și apostolii că Biserica și credincioșii trebuie să asculte cu respect și umilință doar de ceea ce Dumnezeu a spus odată pentru totdeauna și să primească darul lui Dumnezeu, dat o dată pentru totdeauna în Isus Cristos Domnul. Ascultarea aceasta este o chestiune de viață și de moarte. La încheierea trecerii noastre prin învățătura adusă de reformatori se cuvine a sublinia câteva lucruri despre:

1. SUVERANITATE ȘI HRISTOLOGIE (Suveranitate și mântuire)

Reformatorii au pus accentul pe libertatea lui Dumnezeu și hotărârea Sa veșnică în alegere. Dumnezeu este singurul care conduce lumea și istoria și de aceea trebuie să fim neclintii în încrederea noastră că victoria finală și deplină este a Lui. Ca și consecință a suveranității lui Dumnezeu, învățătura despre alegere și predestinare trebuie luată ca atare, chiar dacă această învățătura rămâne „, o piatră de poticnire ” pentru cei care consideră că astfel se subminează libertatea și moralitatea umană, „liberul arbitru” cu care a fost înzestrat omul prin creație. Putem afirma însă că, Alegerea nemeritată și de neînțeles a lui Dumnezeu este singura și adevărată bază a libertății umane!”. Reformatorii nu au avut intenția „să denigreze participarea umană în procesul mântuirii”. Augustin a afirmat cu mult înainte de Reformă că „Dumnezeu nu ne mântuiește prin noi înșine, dar nu ne mântuiește nici fără noi înșine”. „Credința este o lucrare divină în noi, care ne schimbă și care ne face să fim născuți din nou din Dumnezeu... Această credință este un lucru viu și puternic.” (Luther)

(continuare pe pagina următoare)

MEDITAȚIE

(urmare de pe pagina anterioară)

2. SCRIPTURĂ ȘI ECLESIOLOGIE (Scriptura și Biserica)

Reformatorii au considerat Sfânta Scriptură ca fiind Cuvântul viu și puternic al Lui Dumnezeu. Înțelegerea pe care au primit-o reformatorii a fost posibilă doar printr-un studiu neconținut și aprofundat al Scripturii. Scriptura dă sens întâlnirii noastre cu Dumnezeu și ne cere un răspuns la chemarea Lui Dumnezeu. Scriptura are supremație și prioritate față de Biserică și tot ceea ce ar putea spune Biserica. „Scriptura se autentifică pe sine, se dovedește demnă de crezare pe baza propriei clarități evidențiată prin mărturia internă a Duhului Sfânt .”(Zwingli)

Biserica nu poate impune nimic în afara Scripturii și nici nu poate scoate nimic din ea. Biserica nu a început odată cu Reforma însă reformatorii au dorit să întoarcă Biserica la modelul din Noul Testament. Potrivit cu învățătura reformatorilor, Biserica trebuie reformată continuu pe baza Scripturii. Experiența religioasă personală, de asemeni, nu poate fi pusă deasupra revelației obiective a lui Dumnezeu prin Scriptură. „Scripturile spun că după ce Dumnezeu ne-a căutat prin minunea bunăvoinței Sale în Isus Cristos, ai căror martori sunt profeții și apostolii, toate eforturile noastre de a-L găsi prin noi înșine nu numai că nu au nici o baza, dar s-au dovedit a fi în ele însele imposibile.” (Karl Barth)

3. ÎNCHINARE SI SPIRITUALITATE

Revizuirea adevărilor teologice în urma exegezei biblice a adus și o înnoire în închinare. Accentul reformatorilor pus pe harul lui Dumnezeu a avut efectul asupra liturghiei Bisericii și asupra sfințirii vieții cotidiene a credincioșilor. Întreaga viață creștină trebuie să fie plină de laudă și de mulțumire adusă lui Dumnezeu. Rugăciunea nu este destinată doar pentru cler și doar în catedrale ci este respirația fiecărui credincios în orice loc găsește de cuviință. Chiar dacă cuvântul Scripturii a fost înțeles și interpretat diferit în ceea ce privește închinarea Bisericii în actul botezului și a Cinei Domnului, reformatorii au fost de acord cu așa numita „teologie a prezenței” lui Dumnezeu. „În botez nu doar noi spunem ceva lui Dumnezeu și Bisericii, ci și Dumnezeu ne spune ceva nouă și face ceva pentru noi, deoarece botezul este atât darul Lui Dumnezeu cât și răspunsul omului la acest dar.” Și, „atunci când primim Cina Domnului, în mod spiritual noi primim și ne hrănim cu Cristos cel crucificat, care este prezent nu corporal, nu truște, ci spiritual prin credința celor credincioși”.

4. ETICA ȘI ESCATOLOGIE

Învățătura dată de Duhul Sânt prin reformatori a avut un impact revoluționar asupra societății. Reformatorii au pus accent pe credința care lucrează în dragoste. Adevărata credință nu este pasivă ci vie și activă în dragoste. Credincioșii trebuie să aibă în vedere sacralizarea seculului, adică sfințirea vieții în totalitatea ei, în orice loc. „...fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” (1 Cor. 10: 31) „Biserica este comunitatea sfinților, comunitatea păcătoșilor mântuiți, întemeiată pe Evanghelia harului gratuit al lui Dumnezeu în Isus Cristos, trimis în lumea pentru care a murit; Biserica este comunitatea care trebuie să confrunte întotdeauna lumea cu mărturie și slujire în conformitate cu cerințele absolute ale lui Dumnezeu .” Celor care știu sau nu, Biserica trebuie să le spună mereu că Domnul Isus vine. El este Mântuitorul, Regele regilor și Marele și Ultimul Judecător.

„ Cel ce adeverește aceste lucruri zice: DA, Eu vin curând. Amin! Vino, Doamne Isuse!

(Bibliografie: Timothy George, Teologia reformatorilor, editura IB „Emanuel” din Oradea, 1998)

PAGINA ACADEMIEI ÎNGERAȘILOR secție a L.T.B. Reșița

Anul școlar 2017-2018

Grupa mica

Grupa mare

Clasa pregătitoare

Clasa I

Clasa a III-a

Clasa a V-a